

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **prap. J. P.**
zastoupen advokátem JUDr. Janem Burešem, Ph.D.
sídlem Za Poříčskou bránou 375/22, Praha 8

proti
žalované: **Vyšší přezkumná komise u Ministerstva obrany**
sídlem Buzulucká 897, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2018, č. j. MO 29194/2018-684800

takto:

- I. Rozhodnutí Vyšší přezkumné komise u Ministerstva obrany ze dne 26. 1. 2018, č. j. MO 29194/2018-684800 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce JUDr. Jana Bureše, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované, kterou bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu prvostupňovému rozhodnutí Přezkumné

komise, zřízené u Vojenské nemocnice Brno ze dne 25. 10. 2017 k Osvědčení o nemoci č. protokolu 89/2017, jímž byla žalobci stanovena zdravotní klasifikace „Neschopen“ (značka D) a dále bylo rozhodnuto o neschopnosti žalobce k vojenské činné službě ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 357/2016 Sb., o zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě (dále jen „Vyhláška“). Žalobou napadeným rozhodnutím žalované bylo prvostupňové správní rozhodnutí potvrzeno s tím, že odkaz na § 29 odst. 7) zákona č. 585/2004 Sb. o branné povinnosti a jejím zajišťování, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o branné povinnosti“) se z důvodu písařské chyby mění na § 29 odst. 5 uvedeného zákona. Dále bylo vysloveno, že nárok na náhradu nákladů řízení se zamítá.

2. V rámci odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí je uvedeno, že přezkumná komise Vojenské nemocnice Brno provedla dne 25. 10. 2017 přezkumné řízení ke změně stávajícího stupně zdravotní způsobilosti žalobce na návrh primáře psychiatrického oddělení Vojenské nemocnice Brno a registrujícího praktického lékaře Centra zdravotních služeb Vyškov pro smíšenou poruchu osobnosti středně těžkého stupně s podstatnou sníženou schopností společenské adaptace a snížením celkové výkonnosti. V osvědčení o nemoci č. protokolu 89/2017 je mj. uvedeno, že stupeň zdravotní způsobilosti Neschopen (značka D) byl stanoven s ohledem na smíšenou poruchu osobnosti středně závažného stupně s podstatně sníženou schopností společenské adaptace a snížením celkové výkonnosti (F 61-a-II-D). Ostatní zjištěná onemocnění byla klasifikována značkou A a značkou C.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce v rámci podané žaloby namítal, že přezkumné komisi bylo známo onemocnění žalobce. Toto bylo předmětem posuzování v r. 2013 a v r. 2016, přičemž žalobce užíval omezení ve službě pouze z důvodu hypertenze a nikoliv pro nemoc, jejíž hodnocení bylo v r. 2017 stanoveno klasifikací „D“. Nemoc, pro kterou byl žalobce shledán napadenými rozhodnutími nezpůsobilý k vojenské činné službě neměla a nadále nemá na výkon služby žalobce žádný vliv. Uvedená nemoc nijak nesnižovala celkovou výkonnost žalobce. Žalobce dále namítal, že z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ani z odůvodnění odvolacího rozhodnutí není vůbec zjevný účel přezkoumávání zdravotního stavu, žalobci nebyl poskytnut řádný posudek o zdravotní způsobilosti, nebyl informován o tom, že má být přezkoumávána jeho zdravotní způsobilost a z jakého důvodu, přičemž žalobce poukázal na skutečnost, že rozhodnutí o zdravotní způsobilosti z r. 2016 stanovilo další přezkum zdravotního stavu až v době před uplynutím 36měsíční lhůty. Žalobce poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013 – 35 a v této souvislosti zopakoval, že mu nebylo nijak zdůvodněno, proč má být přezkoumávána jeho zdravotní způsobilost a navíc přezkumné řízení nebylo ani náležitě zahájeno.
4. Podle odůvodnění odvolacího rozhodnutí měl nadřízený žalobce s žalobcem zahájit přezkumné řízení a měl dne 25. 9. 2017 zpracovat předepsaný dokument „charakteristika vojáka pro přezkum“. S tímto však žalobce nebyl seznámen; k seznámení došlo až po nahlížení do spisu v odvolacím řízení uskutečněným prostřednictvím právního zástupce žalobce. Dokument „charakteristika vojáka pro přezkum“ obsahuje informace a údaje, které jeho zpracovatel nemohl ze své činnosti vědět, resp. je mohl získat pouze od lékařů ze zdravotní dokumentace žalobce. Dále je nestandardní, že uvedený dokument

nezpracovával jako v předchozích letech (2013 a 2016) tehdejší přímý nadřízený žalobce mjr. H., ale jeho nadřízený, se kterým žalobce nepřicházel každodenně do styku při plnění svých služebních úkolů. Uvedený dokument vyznívá velmi tendenčně a byl zpracován účelově. Žalobce také nesouhlasí s blíže nespecifikovanými tvrzeními o jeho údajném nestandardním chování a údajném nestabilním duševním projevu, v prvostupňovém správním rozhodnutí nejsou uvedeny žádné skutečnosti, které by o tom měly svědčit a v odvolacím rozhodnutí není náležitě specifikováno, v čem takové jednání žalobce mělo spočívat.

5. V rámci prvostupňového správního rozhodnutí je uvedeno, že přezkumná komise Vojenské nemocnice Brno provedla 25. 10. 2017 přezkumné řízení ke změně stávajícího stupně zdravotní způsobilosti na návrh primáře psychiatrického oddělení Vojenské nemocnice Brno a registrujícího praktického lékaře Centra zdravotních služeb Vyškov. V odůvodnění druhostupňového rozhodnutí je naopak uvedeno, že přezkumné řízení měl zahájit nadřízený žalobce. Pokud bylo zahajováno přezkumné řízení „ke změně stávajícího stupně zdravotní způsobilosti“, pak je zjevné, že toto řízení bylo zahájeno s již předem daným výsledkem. Odůvodnění správních rozhodnutí není dostatečné, nevyplyvá z nich vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení, není zřejmé, proč příslušný orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalobce, či proč považoval námitky žalobce za liché, mylné či vyvrácené. Rozhodnutí o zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě musí být především odůvodněno v rozsahu a kvalitě obdobné jako u znaleckých posudků, musí splňovat požadavek úplnosti, přesvědčivosti a vypořádat se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně skutečností uváděných vyšetřovaným vojákem.
6. Žalobce nesouhlasí se závěry ohledně jeho zdravotního stavu a uvedl, že již v odvolání proti prvostupňovému správního rozhodnutí upozornil na lékařskou zprávu – nález ze dne 27. 10. 2017 MUDr. T. z Vojenské nemocnice Brno, kde je uvedeno, že „důvod k dalšímu pravidelnému docházení do psychiatrické ambulance neshledán, pacienta předáváme do další péče posádkové ošetrovny Vyškov“. Zde je tedy uveden pravý opak toho, co je uvedeno v prvostupňovém správním rozhodnutí ze dne 25. 10. 2017.
7. Žalobce dále namítal, že nebyl seznámen se složením žalované, neví, kteří lékaři o jím podaném odvolání rozhodovali; pod rozhodnutím je podepsán pouze předseda komise MUDr. K.
8. Žalobce dále namítal, že klíčová posouzení zdravotního psychického stavu vypracovávaly výhradně lékařky či psychologky – ženy, které nejsou ve služebním poměru vojáka z povolání, pro něž je z logiky věci obtížné posuzovat všechny aspekty a náročnost služby vojáka z povolání. Pakliže kdy během ošetrování žalobce či posuzování jeho zdravotního psychického stavu bylo jím na tuto skutečnost poukázáno – ze strany posuzujících osob bylo toto vyhodnoceno jako projev hostility k ženám. Je pravděpodobné, že domnělá hostilita žalobce k ženám mohla negativně ovlivnit nestrannost posuzujících osob při formulování jejich závěrů a způsobit jejich podjatost. Posudky, na jejichž základě byl žalobce shledán zdravotně nezpůsobilým k výkonu činné služby vojáka z povolání, vycházely mj. ze závěrů psychologického vyšetření Mgr. M. D. po konzultaci s Mgr. H. K., MUDr. Z. K. či MUDr. P. T.
9. Žalobce dále namítal, že nepřezkoumatelné je rovněž odvolací rozhodnutí, neboť se žalovaný nedostatečně vypořádal s předmětnou věcí a s odvoláním žalobce, žalovaný

pouze popsal závěry jednotlivých dokumentů zdravotnické a posudkové dokumentace, aniž by tyto analyzoval a učinil závěry. Klasifikace zdravotního a duševního stavu žalobce stupněm „D“ je nedostatečně podložena.

III. Vyjádření žalované k žalobě

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že žalobce byl jako voják z povolání před skončením služebního poměru zařazen na funkci starší instruktor úseku přípravy a průzkumu elektronického boje odboru profesní přípravy, kde vykonával lektorskou činnost. Na změny zdravotního stavu vojáků je reagováno podle jejich závažnosti, kdy běžné krátkodobé problémy řeší příslušný ošetřující lékař odpovídající léčbou, závažnější změny odborní lékaři a závažně změny vyžadují posouzení přezkumnou komisí. Podle § 29 zákona č. 585/2004 o branné povinnosti platí, že při přezkumném řízení se posuzuje schopnost vojáka vykonávat vojenskou činnou službu na základě závažných změn jeho zdravotního stavu. Zdravotní způsobilost se posuzuje při lékařské prohlídce, na jejímž základě se stanoví stupeň zdravotní způsobilosti. V případě řešení psychických onemocnění se vychází z lékařské zprávy odborných lékařů. V dané věci je nesporné, že žalobce trpí dlouhodobě smíšenou poruchou osobnosti, ta je vrozenou vadou, léčebně těžce ovlivnitelnou a bude se u žalobce projevovat celoživotně. Tvrzení žalobce, že jej onemocnění nečiní neschopným k vojenské činné službě je nepodloženým tvrzením pro věc irelevantní, neboť posouzení zdravotní způsobilosti je otázkou medicínskou, k jejímuž zodpovězení je příslušná přezkumná komise. O omezení žalobce vzhledem na onemocnění vypovídá doložený skutkový stav a vývoj jeho onemocnění od r. 2012 a zejména zhoršení onemocnění v průběhu r. 2017. Žalobce byl pro psychické potíže opakovaně v režimu neschopnosti výkonu služby a dokonce hospitalizován na psychiatrickém oddělení. Dále z výčtu symptomů, které sám žalobce uvedl lékařům při zhoršení svého stavu počátkem r. 2017 je zřejmé, že tyto nejsou dlouhodobě slčitelné s výkonem vojenské činné služby (halucinace, paranoia). Rovněž opakované incidenty mezi žalobcem a jinými osobami, jejichž četnost prokazatelně narostla právě v období předcházejícímu poslednímu přezkumnému řízení, svědčí proti tvrzení žalobce.
11. Onemocnění žalobce se vyvíjelo, proto byl nařizován pravidelný přezkum maximálně po třech letech. Žalobce je sledován pro psychické obtíže od r. 2012, kdy proběhla v období od 26. 9. do 11. 10. 2012 jeho první hospitalizace. Nejprve byla zvažována možnost psychotického onemocnění žalobce, následně byla tato možnost vyloučena a jeho stav byl diagnostikován jako dekompenzace poruchy osobnosti psychotické hloubky. Při následném přezkumu zdravotní způsobilosti dne 7. 3. 2013 byla žalobci stanovena zdravotní klasifikace „C“ – schopen k vojenské činné službě s omezením. V rozhodnutí z r. 2013 bylo uvedeno, že ke změně zdravotní klasifikace došlo z důvodu léčby vysokého krevního tlaku, labotrombózy levé dolní končetiny, obezity a onemocnění jater, dále je uvedeno, že žalobce je v dispenzarizaci psychiatrické a psychologické ambulance pro smíšenou poruchu osobnosti. Přezkumná komise konstatovala, že podle vyhlášky závažnost výše uvedených onemocnění odpovídá klasifikaci schopen s omezením zn. „C“. Z dikce rozhodnutí jednoznačně plyne, že tvrzení žalobce, že omezení výkonu služby se týkala výhradně hypertenze, se nezakládá na pravdě. Omezení byla žalobci stanovena komplexně. Zařazení žalobce ve vojenském školství vyhovovalo, nicméně jeho zdravotní stav byl narušený, proto bylo stanoveno, že jeho zdravotní stav bude posuzován v intervalu nejdéle tří let.

12. V rámci následujícího přezkumu dne 14. 3. 2016 byla žalobci rozhodnutím přezkumné komise u Vojenské nemocnice Brno stanovena opětovně klasifikace schopen k vojenské činné službě s omezením – C. Je nutno konstatovat, že v tomto období bylo psychické onemocnění žalobce kompenzováno. MUDr. V. C. odkázal na konsilium psychiatrických vyšetření ve Vojenské nemocnici Brno, kde je konstatováno, že není aktuálně zjištěna žádná závažná psychopatologie. Žalobce však daným psychickým onemocněním trpěl, ale t.č. v kompenzované podobě. I v tomto období zařazení žalobce ve vojenském školství vyhovovalo, nicméně jeho zdravotní stav byl narušený, proto bylo opětovně stanoveno znovu tento stav posuzovat v intervalu nejdéle tří let. Je zřejmé, že doba tří let je stanovena jako maximální nejzazší doba, nikoliv jako pevně stanovený časový úsek.
13. V období r. 2017, po kterém měl žalobce opětovně stanovenou zdravotní klasifikaci C byly žalobci nadřizenými stanoveny úlevy. Již počátkem r. 2017 došlo u žalobce ke zhoršení zdravotního stavu a k opětovné dekompenzaci jeho psychického stavu. Žalobce se dne 23. 2. 2017 dostavil do psychiatrické ambulance Vojenské nemocnice Brno, požadoval vyšetření a stěžoval si na únavu a vyčerpání způsobené pracovním zatížením. Lékař doporučil i s ohledem na hospitalizace v r. 2012 neschopnost služby (28. 2. 2016 – pozn. soudu zřejmě 2017 až 17. 3. 2017). Následovaly další úlevy v zaměstnání a od 10. 7. do 6. 8. 2017 byl žalobce léčen ve Františkových Lázních. Usnadnění výkonu služby rozsáhlými úlevami a léčení v počátku r. 2017, ani pobyt na preventivní rehabilitaci ve Františkových Lázních však recidivě a manifestaci duševní poruchy žalobce v srpnu 2017 nezabránil. S ohledem na výše uvedené dospěli lékaři k závěru, že léčebné i podpůrné mechanismy byly u žalobce vyčerpány a je tak na místě přezkoumání způsobilosti jeho zdravotního stavu k výkonu služby.
14. Žalobce sám si byl svých obtíží vědom, neboť vyhledal odborné lékaře z oboru psychiatrie a snažil se obtíže řešit. Při následných vyšetřeních v srpnu 2017 požadoval hospitalizaci a proklamoval, že již nemá na dalším pokračování svého působení u AČR zájem a přeje si služební poměr ukončit i s ohledem na provedené personální pohovory k jednotlivým incidentům. Je proto zřejmé, že žalobci musel být důvod přezkumu, resp. okolnosti, které k němu vedly, zřejmé.
15. Žalobcem odkazovaná judikatura není pro danou věc přílehlavá, povědomí posuzované osoby o okolnostech nařízeného přezkumu se nepochybně odvíjí od individuálních skutkových okolností případu. V souladu s vyhláškou byl přezkum iniciován žádostí o posouzení zdravotního stavu ze dne 23. 8. 2017, podepsanou náčelníkem odboru profesní přípravy plk. gšt. Ing. M. K., adresovanou Centru zdravotních služeb Vyškov. V žádosti bylo poukazováno na konkrétní případy nestandardního chování, vč. jejich popisu. Ošetřující lékař MUDr. C. následně žalobce odeslal s žádostí o posouzení stavu do Vojenské nemocnice Brno. Zde dne 25. 8. 2017 žalobce mj. uvedl, že jej kolegyně nahlásila s podezřením ze stalkingu, sám uvedl, že v předchozích dnech se u něj v důsledku vyčerpání projevila lehká paranoia a sluchové halucinace. Žalobce rovněž uvedl, že požaduje hospitalizaci. Dne 25. 8. 2017 byl žalobce přijat k hospitalizaci ve Vojenské nemocnici Brno a byly potvrzeny závažné změny jeho duševního stavu. Při přijetí k jeho hospitalizaci je popisována akutní dekompenzace až psychotické hloubky, arogantní projev, snížená sebekritika, hostilní postoj k ženám. Porucha osobnosti podle lékařů pro svou hloubku hraničila s psychózou. Žalobce byl hospitalizován v období od 25. 8. do 21. 9. 2017 a na hospitalizaci navazovala neschopnost výkonu služby. V průběhu hospitalizace na psychiatrickém oddělení dne 19. 9. 2017 doporučila MUDr. Z. K. z Vojenské

nemocnice Brno zahájit u žalobce přezkumné řízení. Dne 20. 9. 2017 zpracovala jmenovaná podrobnou zprávu pro ošetřujícího lékaře žalobce. V uvedené zprávě lékařka mj. konstatovala, že u žalobce může při zátěži docházet k výraznému narušení sociální adaptability. Bylo konstatováno, že z psychologického hlediska žalobce nevyhovuje požadavkům na službu v AČR. Dne 25. 9. 2017 ošetřující lékař žalobce MUDr. C. zpracoval lékařskou zprávu – nález, kde shrnul dosavadní anamnézu žalobce i jeho akutní zhoršení zdravotního stavu. Veškerá doporučení a návrhy lékařů a velitele mají pouze doporučující charakter. Kompetentní k závaznému posouzení a stanovení zdravotní způsobilosti je příslušná pouze přezkumná komise.

16. Přezkumné řízení proběhlo dne 25. 10. 2017 za osobní přítomnosti žalobce, kdy byl tento řádně poučen a seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí, což stvrdil svým podpisem. Posouzení proběhlo v souladu s příslušnými právními předpisy podle aktuálních výsledků vyšetření a změn duševního stavu žalobce. Nejednalo se o žádné mimořádné či předčasné posouzení zdravotního stavu, ale šlo o běžnou reakci na zhoršený zdravotní stav žalobce. Podle textu vyhlášky lze třetí stupeň zdravotní způsobilosti stanovit pouze na dobu určitou, a to v rozmezí od 16 – 60 měsíců s přihlédnutím k předpokládanému vývoji zdravotního stavu. Přezkumná komise vycházela z návrhů a podkladů obsažených v osvědčení o nemoci, kde byla lékaři navržena zdravotní klasifikace D – Neschopen pro čtvrtý stupeň. Žalobce nijak blíže nespecifikuje, ani nedokládá tvrzení o účelovosti přezkumného řízení a jeho závěrů. Žalobcem poukazovaná část zprávy MUDr. T. je použita účelově a vytržene z kontextu. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

IV. Replika žalobce

17. V písemné replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí je ztíženo nezhojitelnými vadami, které zakládají jeho nezákonnost. Žalovaná nijak nezduvodnila, proč totožná diagnóza vedla v průběhu let k rozdílným závěrům. Argumentace ust. § 3 Vyhlášky není na místě, neboť předmětná vyhláška vešla v účinnost až dne 4. 11. 2016, předchozí právní úprava zakotvená ve Vyhlášce Ministerstva obrany č. 103/2005 Sb., o zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Vyhláška 2005“) žádné omezení v době určité pro zdravotní klasifikaci C nestanovovala. V případě žalobce doba určitá stanovená pro maximální přípustné trvání zdravotní klasifikace C nemohla uplynout. Žalobce společně s činnostmi staršího instruktora v několika odbornostech zároveň plnil a byl zodpovědný za úkoly v oblasti personálních, plánovacích a finančních orgánů ve vztahu k vedení, zpracování a archivaci dokumentů a pravidelně zastupoval svého nejbližšího nadřízeného mjr. H. Žalobce dále přicházel v rámci své činnosti do kontaktu s nadřízenými mjr. H., náčelníkem Centra přípravy pozemních sil pplk. D. a náčelníkem Odboru profesní přípravy plk. K. Tito měli s majorem H. relativně napjaté vztahy. Vyhláška je oproti předchozím vyhláškám v mnohých ohledech mírnější. Služba v AČR v mnoha případech může vést k poškození zdraví vojáků, zejména duševního, každý voják je během své služby mnohokrát podrobován absurdním rozhodnutím ze strany nadřízených velitelů, které ne zřídka odporují nejenom zdravému uvažování, ale mnohdy i dikci vnitřních předpisů a zákonných norem. Žalobci smíšená porucha osobnosti nikdy nebyla diagnostikována před vstupem do armády v r. 1995 a nebyla ani diagnostikována v rámci lékařského vyšetření branců a uchazečů o studium na vojenských školách. Toto onemocnění bylo žalobci

zjištěno po 17 letech služby v září 2012. Nelze bez dalšího tvrdit, že se jedná o vrozenou poruchu.

18. Hospitalizace žalobce v r. 2012 byla dobrovolná a předcházely jí individuální konzultace s psychologem. Žalobce v dubnu 2012 v rámci rozšířené preventivní lékařské prohlídky žádal MUDr. C. o odeslání k psychologovi z důvodu letargie, syndromu vyhoření a prokrastinace zapříčiněné pracovním prostředím, přičemž MUDr. C. žalobci pouze sdělil, že je to soukromá věc žalobce, ať si vše vyřeší sám. K hospitalizaci žalobce na psychiatrickém oddělení Vojenské nemocnice Brno došlo po dohodě s MUDr. T., kdy po vzájemné domluvě byl žalobce přeložen na lůžkovou část psychiatrického oddělení s odůvodněním na další pozorování a došetření předchozího stavu (konzultace, psychodiagnostická vyšetření). Podle informací, které žalobce obdržel, musí každá nemocnice z důvodu vykazání lékařských úkonů při propuštění pacienta z ústavního léčení stanovit diagnózu, na základě které byla léčba prováděna. Vzhledem k tomu, že ani po 15denní hospitalizaci za účelem pozorování bez užívání psychofarmak a po absolvování série psychodiagnostických vyšetření a skupinové terapie nebyly ošetřující lékaři schopni stanovit přesnou diagnózu žalobce, stanovili diagnózu F 61 (smíšené a jiné poruchy osobnosti) s následným dovětkem o dekompenzaci poruchy osobnosti psychotické hloubky, protože je tato diagnóza běžně aplikována na ty poruchy osobnosti, které jsou často obtížně zjistitelné a lze ji použít v situacích, kdy si laicky řečeno „lékař neví rady“, či je duševní stav hraniční a závisí na více faktorech. Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavil dne 24. 9. 2012 lékař posádkové ošetrovny Vyškov, následně si rozhodování o dočasné neschopnosti žalobce převzala interní ambulance Vojenské nemocnice. Výsledná délka pracovní neschopnosti se odvíjela od konzultací s internisty a ošetřujícím lékařem.
19. V letech 2013 – 2016 se psychický i fyzický stav žalobce díky jeho vlastnímu úsilí bez příčiny lékařů nadále zlepšoval, což lze doložit i změnou části zdravotní klasifikace ze strany psychiatrů Vojenské nemocnice Brno a dalšími lékařskými zprávami. Postup lékařů při zahajování přezkumných řízení je stanoven příslušnou vyhláškou. V r. 2016 neužíval žalobce žádná antihypertenziva a výsledky laboratorních vyšetření krve odpovídaly žalobcem nastavené změně životosprávy a celkově zlepšenému fyzickému a psychickému stavu. Nicméně při přezkumných řízeních se principiálně postupuje tak, že se de facto shrnou či kopírují všechny předchozí výsledky bez ohledu na aktuální stav posuzovaného, a proto byla žalobci ponechána stávající zdravotní klasifikace i přes výše uvedené s pouhou úpravou psychiatrické diagnózy z C na A a nadále byla ponechána léčba hypertenze jako hlavní zdravotní diagnóza, byť touto žalobce již netrpěl.
20. Na konci r. 2016 a začátku r. 2017 byl žalobce vystaven nadměrnému pracovnímu vytížení. Proto začátkem r. 2017 navštívil ambulanci psychiatrického oddělení s odůvodněním psychického přetížení, kdy MUDr. C. stanovil žalobci dočasnou neschopnost ke službě. Údajné opakované incidenty, jež jsou proklamovány žalovanou, nejsou nijak doloženy. Ve zmiňovaném období nebyl žalobce nijak kázeňsky trestán a ani s ním nebylo zahájeno žádné řízení z pozice služebního orgánu. Naopak, v měsíci listopadu 2016 byla žalobci udělena kázeňská odměna ve výši 5 000 Kč za výtečné plnění služebních úkolů nad rámec svých povinností. V únoru 2017 žalobci jeho nadřízený mjr. H. stanovil při služebním hodnocení počet bodů 87 z 100 možných – žalobce byl hodnocen jako výtečný. S tímto hodnocením však nesouhlasili nadřízený mjr. H. (pplk.. D. a plk. K.) a na základě pokynů velení VeV – VA (gen. K.) jenž nebyl nijak zdůvodněn, hodnocení žalobce účelově

přepřepočovali a bodové ohodnocení snížili na 50 bodů ze 100. Žalobce podal proti „novému“ služebnímu hodnocení příslušnému služebnímu orgánu řádně odůvodněné námitky, na něž nebylo doposud reagováno. V květnu 2017 žalobce obdržel kázeňskou odměnu ve výši 3 000 Kč a následně i písemnou pochvalu od velitele. Výše zmíněný nátlak ze strany nadřízených v podobě změny služebního hodnocení bez přítomnosti nejbližšího nadřízeného mjr. H. byl záměrný a projevil se jako činitel dočasné pracovní neschopnosti žalobce. Plk. K., jež se na tomto podílel, byl v minulosti služebními orgány vyšetřován pro možné podezření z bossingu, následně mu nebyl prodloužen závazek a jeho služební poměr byl ukončen v r. 2017 i přes fakt, že vyhrál výběrové řízení na pozici ředitele Krajského vojenského velitelství Zlín.

21. Pasáž vyjádření žalované pojednávající o stanovených úlevách pro žalobce jsou zavádějící, neboť slučují úlevy stanovené vyhláškou pro vojáky schopné s omezením služby. V r. 2017 se žalobce účastnil pořadových nácviků i přezkoušení pořadové přípravy. Tvrzení žalovaného kombinují rozsáhlé úlevy stanovené žalobci v přezkumu v r. 2013, které však byly primárně zaměřeny na léčebnou prevenci flebotrombózy levé dolní končetiny, nikoliv pro celkové ulehčení služby. Ve zmiňovaném období žalobce jako instruktor VeV – VA odvedl veškerou stanovenou výuku a výcvik. Pobyt žalobce ve Františkových Lázních, na který poukazuje žalovaná, byl v souladu s plánem preventivních rehabilitací pro r. 2017 a žádným způsobem nesouvisel s uváděnou duševní poruchou. Preventivní rehabilitace je určena všem vojákům, kteří slouží déle jak 10 let, či jsou zařazeni na specifická služební místa či přesáhli určitý věk. Proto žalobce na preventivní rehabilitace jezdil každoročně od r. 2006 a od r. 2009 i do Františkových Lázní, neboť jsou tam i léčebné procedury zaměřené na léčbu hypertenze, nikoliv k léčení duševních poruch, jak se snaží podat žalovaná.
22. O druhou hospitalizaci žalobce požádal 25. 8. 2017 z důvodu opětovného nátlaku ze strany plk. K. a gen. K., kdy jej plk. K. 24. 8. 2017 bez udání důvodů odeslal k ošetřujícímu lékaři MUDr. C., který jej krátce vyslechnul, bez přítomnosti žalobce provedl telefonickou konzultaci s plk. K. a následně žalobce opět se zalepenou obálkou odeslal do Vojenské nemocnice Brno, kde se měl žalobce hlásit 25. 8. 2017. Téhož dne 24. 8. 2017 byl žalobce plk. K. předveden ke gen. K., který jej převedl ke dni 28. 8. 2017 do podřízenosti střediska výcvikových zařízení Libava. Následně se žalobce dozvěděl, že má neprodleně vyklidit kancelář, ubytovnu, odevzdat svěřený materiál a že dnem 28. 8. 2017 bude mít zamezen přístup do kasáren Dědice, to vše bez udání důvodů. Žalobce následující den 25. 8. 2017 MUDr. V. popsal vzniklou situaci a události, které k ní vedly. Žalobce do brzkých ranních hodin dne 25. 8. 2017 sepisoval odvolání vůči personálnímu rozkazu a stížnost směřovanou inspektorátu náčelníka Generální štábu. Mohl proto na MUDr. V. působit dojmem, který popsal ve své zprávě. Žalobce však nesouhlasí s tím, že by kdy uvedl, že se u něj v předchozích dnech v důsledku vyčerpání měla projevit lehká paranoia, sluchové halucinace apod. Taktéž tvrzení o „nasazení kolegyně na osobu žalobce“ shledává žalobce lichým. 25. 8. 2017 byl žalobce přijat k hospitalizaci a MUDr. K. s ním provedla vstupní pohovor. Vzhledem k věci a minimální zkušenosti MUDr. K. s armádním prostředím se žalobce domnívá, že mohla na základě tehdejšího psychického a fyzického stavu žalobce pojmout podezření vedoucí ke konstatování, jež uvedla ve svých lékařských záznamech. Žalobci není nijak známo, na základě čeho dospěla MUDr. K. ke svému subjektivnímu závěru o jeho údajné hostilitě vůči ženám.

V. Posouzení věci krajským soudem

23. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jedná se o žalobu přípustnou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2009, č. j. 3 Ads 81/2009 – 75, přístupný na www.nssoud.cz). Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí přezkumných komisí zřízených u vojenských nemocnic a dále odvolání proti těmto rozhodnutím sice obsahově závisí pouze na posouzení zdravotního stavu osob, nicméně samo o sobě představují překážku výkonu povolání (viz § 18 písm. h) zákona č. 221/1999 Sb. o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů), a proto se na ně nevztahuje výluka z přezkumu ve správním soudnictví.
24. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
25. Správní soud není oprávněn sám přezkoumat zdravotní stav žalobce a jeho klasifikaci z hlediska jeho schopnosti výkonu vojenské činné služby, nýbrž pouze ověřit, zda žalovaná své závěry opřela o existující a relevantní podklady a zda jsou její postupy a závěry přezkoumatelné, úplné, přesvědčivé a tedy zákonné (viz k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20, přístupný na www.nssoud.cz) a zda v rámci předmětného řízení byly naplněny požadavky vyplývající z příslušných právních předpisů.
26. Krajský soud o věci rozhodl bez toho, aniž by ve věci proběhlo jednání za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. Z obsahu správního spisu soud zjistil pro věc rozhodné následující skutečnosti.
27. Pokud jde o psychické onemocnění, žalobce byl poprvé v r. 2012 hospitalizován na psychiatrickém oddělení Vojenské nemocnice v Brně v období od 26. 9. do 11. 10. 2012 s diagnózou osobnostní dekompenzace psychotické hloubky, dekompenzace smíšené poruchy osobnosti psychotické hloubky, aktuálně kompenzované (F 61) s tím, že žalobce byl následně předán ambulantní léčbě (zpráva prim. T.). Dne 24. 1. 2013 byla vydána zpráva z ambulance Vojenské nemocnice Brno (MUDr. P.), kde bylo uvedeno, že žalobce pravidelně dochází do ambulance Vojenské nemocnice, je bez medikace a na základě vyšetření aktuálního psychického stavu bylo navrženo ponechat zdravotní klasifikaci A.
28. Dne 7. 3. 2013 bylo přezkumnou komisí Vojenské nemocnice Brno (č. osvědčení o nemoci 12/2013) rozhodnuto, že žalobce je schopen k vojenské činné službě s omezením, byla stanovena zdravotní klasifikace „Schopen s omezením (zn. C)“ na dobu 36 měsíců s tím, že před uplynutím této lhůty má být znovu posouzen přezkumnou komisí. Pokud jde o indikované onemocnění vyplývající z osvědčení o nemoci č. 12/2013 a klasifikací „C“, byla hodnocena hypertenzní nemoc, st. p. idiopatické flebotrombóze, obezita středního stupně v řízené redukci, steatóza jater, smíšená porucha osobnosti, t. č. kompenzovaná a značkou „A“ byly klasifikovány nemoci smíšená hyperlipedimie, asymptomatická hyperurikemie a alergie na Pnc.
29. Ve správním spise se dále nachází rozhodnutí přezkumné komise Vojenské nemocnice Brno (č. osvědčení o nemoci 16/2016) ze dne 14. 3. 2016, jímž komise rozhodla, že žalobce

je schopen k vojenské činné službě s omezením, stanovila zdravotní klasifikaci „Schopen s omezením (zn. C)“ na dobu 36 měsíců, přičemž před uplynutím této doby je třeba znovu posoudit zdravotní stav žalobce před přezkumnou komisí. Onemocnění smíšená porucha osobnosti – lehkého stupně, nesnižující celkovou výkonnost organismu byla klasifikována „A“, dále stejnou značkou byla klasifikována nemoc a astigmatismus obou očí, st. p. idiopatické flebotrombóze LDK, steatóza jater, smíšená porucha lipidového metabolismu, prostá nadváha s dobrou celkovou výkonností organismu a zn. „C“ byla označena hypertenzní nemoc prvního stadia. Ze správního spisu dále vyplývá, že pokud jde o závěr o psychologické vyšetření žalobce ze dne 20. 1. 2016, bylo zjištěno, že pacient je subjektivně zcela bez obtíží, aktuální vyšetření neodhaluje přítomnost závažné psychopatologie, u pacienta se nemanifestuje ani neurotická, ani psychotická symptomatika, nejsou přítomny ani znaky hovořící pro afektivní poruchu. Nápadná je však inhibice či popírání agresivních impulsů a hostilných pocitů vůči ostatním a dále také tendence k devalvací ostatních lidí a k intelektualizaci obtíží. Pracovní výkon žalobce není nijak narušený. Závěr lékařské zprávy MUDr. V. z Vojenské nemocnice Brno byl takový, že žalobce je bez medikace a vzhledem k závěrům psychologického vyšetření i aktuálního psychického stavu navrhuje lékařka ponechat současnou zdravotní klasifikaci („A“). Ve správním spise je také dále založena lékařská zpráva – nález MUDr. C. ze dne 10. 2. 2016, v níž je zopakován závěr vyšetření MUDr. V. ze dne 28. 1. 2016 (smíšená porucha osobnosti – klasifikace „A“).

30. Pokud pak jde o konec r. 2016 a začátek r. 2017, ve správním spise se nachází záznamy v rámci osvědčení o nemoci č. 89/2017 s navazujícím rozhodnutím přezkumné komise Vojenské nemocnice Brno ze dne 25. 10. 2017, jímž jak je shora již uvedeno, bylo rozhodnuto, že žalobce je neschopen k vojenské činné službě s tím, že byla stanovena zdravotní klasifikace (Neschopen, zn. „D“). Z připojené dokumentace týkající se posouzení žalobce v r. 2017 přitom vyplývá, že žalobce byl v období od 28. 2. do 17. 3. 2017 hospitalizován, přičemž se dostavil do psychiatrické ambulance s požadavkem na úlevy ve službě pro pocity únavy a exhausce. Na přechodnou dobu mu byla vystavena pracovní neschopnost, kterou registroval lékař MUDr. C. Následně došlo k rychlé úpravě stavu. K tomuto období žalobce v rámci svého podání k soudu uvedl, že v období přelomu r. 2016 a 2017 byl velmi pracovní vyčerpán, v listopadu r. 2016 obdržel odměnu za výtečné plnění úkolů nad rámec jeho povinností. V únoru r. 2017 žalobce navštívil ambulanci psychiatra z důvodu pracovního přetížení. V tomto období mělo dojít podle žalobce ke služebnímu hodnocení od jeho nadřízeného mjr. H. s výsledkem 87 bodů ze 100 možných, což se podle žalobce nemělo líbit pplk. D. a plk. K., přičemž na základě pokynu gen. K. mělo být hodnocení účelově přepracováno a sníženo z 50 bodů ze 100 bez odůvodnění, žalobce měl proti tomuto hodnocení podat námitky, o nichž nebylo rozhodnuto. Žalobce dále doplnil, že v květnu r. 2017 obdržel kázeňskou odměnu 3 000 Kč a písemnou pochvalu od nadřízeného.
31. Pokud jde o další časovou posloupnost, ze správního spisu vyplývá, že dne 23. 8. 2017 požádal plk. K. náčelníka Centra zdravotních služeb Vyškov o provedení posouzení zdravotního stavu žalobce, přičemž v této žádosti je uvedeno, že požadavek na vyšetření vyplývá z prováděného šetření možného narušení vztahů mezi vojáky v souvislosti s podanou stížností na obtěžování, kterého se měl žalobce dopustit vůči jiné příslušnici odboru profesní přípravy v měsíci srpnu r. 2017. Ze zjištěných informací k podané stížnosti by bylo možné usuzovat na nestandardní změny v chování žalobce, které by mohly mít patologický charakter a přinášet riziko dalšího stupňování a vyhrocení situace.

V r. 2017 bylo zaregistrováno několik případů nestandardního chování, kterého se měl žalobce dopustit vůči osobám ve svém okolí, jednalo se zejména o stížnost příslušníků kurzu Policie ČR na konfliktní chování žalobce (řešeno v březnu r. 2017 pohovorem) a šetření pro narušení vztahů mezi vojáky – obtěžování, přičemž má aktuálně probíhat v návaznosti na podání stížnosti příslušnicí odboru profesní přípravy, jenž měla být obtěžována žalobcem prostřednictvím SMS zpráv i osobním jednáním. V žádosti je dále uvedeno, že na další nestandardní chování žalobce mohou poukazovat dosud neprošetřené indicie a poznatky v oblasti interpersonálních vztahů. Tato listina je založena v rámci odvolací správní dokumentace.

32. V prvostupňovém správním spis je dále založena listina označená jako „charakteristika vojáka pro přezkum“, podepsaná pplk. D. dne 25. 9. 2017, v níž je mj. uvedeno, že žalobce do doby zpracování této charakteristiky projevoval zájem o další výkon vojenské služby, přičemž služební hodnocení žalobce za r. 2016 však konstatuje, že není pro další setrvání ve funkci u VeV – VA perspektivní. Závazek služebního poměru žalobce je v současné době stanoven do 31. 12. 2018. Jeho další setrvání ve služebním poměru a s tím spojené prodloužení služebního závazku bylo navrženo realizovat pouze v případě jiného služebního zařazení, pokud je takové zařazení možné a přínosné. Dále je v této listině uvedeno, že žalobce služební zátěž zvládá s omezením, vykazuje individualistické sklony a chování, které se mohou vymykat zažitým stereotypům. Jen těžko akceptuje jiný názor, v pracovním týmu je schopen spolupráce pouze na uspokojivé úrovni. Jeho pracovní zatížení s ohledem na absenci interních odborných kurzů v r. 2016 a 2017 představuje především administrativní činnost. V listině je dále uvedeno, že v r. 2017 bylo zaregistrováno několik případů nestandardního chování, jehož se měl žalobce dopustit vůči osobám ve svém okolí, resp. příslušníkům subjektů, se kterými spolupracoval při plnění služebních povinností. Dne 23. 8. 2017 byl v souvislosti s podanou stížností na možné narušení vztahů mezi vojáky podán podnět na vyslání žalobce k lékařskému vyšetření za účelem posouzení aktuálního zdravotního stavu. Závěrem je v listině uvedeno, že změna zdravotní klasifikace je žádoucí a odpovídá zdravotnímu stavu žalobce. Ten není vzhledem ke svému nestabilnímu duševnímu stavu dále perspektivní pro další setrvání ve služebním poměru vojáka z povolání.
33. V souvislosti s tímto časovým obdobím žalobce v rámci svého procesního podání uvedl, že mu dne 23. 8. 2017 dal plk. K. zapečetěnou obálku s tím, ať jde k MUDr. C., ten jej měl krátce vyslechnout, bez jeho přítomnosti telefonovat s plk. K. a žalobce měl se zalepenou obálkou odeslat do Vojenské nemocnice, kam se měl žalobce dostavit dne 25. 8. 2017. Dále měl být žalobce předveden ke gen. K., který jej převedl k 28. 8. 2020 do Libavé s tím, že do posledně citovaného data má žalobce vyklidit svoji kancelář a ubytovnu. Žalobce dále uvedl, že do ranních hodin dne 25. 8. 2017 nespál z důvodu sepisu opravného prostředku proti posledně citovanému rozhodnutí o převelení, ráno dne 25. 8. 2017 se dostavil k MUDr. V., z uvedeného důvodu nemusel být jeho zdravotní stav aktuálně dobrý. Žalobce popřel, že by MUDr. V. sděloval, že by měl trpět paranoiou, či jinými podobnými obtížemi.
34. Z obsahu správní dokumentace dále časově vyplývá, že žalobce byl dne 25. 8. 2017 hospitalizován na psychiatrickém oddělení Vojenské nemocnice Brno, žalobce sám měl požadovat hospitalizaci, v popředí měla být dekompenzace osobnosti s psychotickou symptomatologií, která po přijetí na oddělení záhy odezněla. Spolupráce s žalobcem měla být problematická, odmítal užívání indikované medikace. Celkově problematika

posledních let byla zhodnocena i s psychologem s tím, že žalobce nevyhovuje pro službu v AČR. Z tohoto důvodu byla navržena zdravotní klasifikace „D“ (viz osvědčení o nemoci č. 89/2017). Hospitalizace žalobce proběhla od 25. 8. do 21. 9. 2017. Tohoto dne byl žalobce propuštěn, bez medikace předán do další péče psychiatrické ambulanci Vojenské nemocnice Brno.

35. V osvědčení o nemoci č. 89/2017 je uvedeno, že přezkumné řízení mělo být zahájeno dne 21. 9. 2017 (jiný doklad, zda, kdy a kým toto přezkumné řízení mělo být zahájeno v rámci prvostupňové správní dokumentace obsažen není). V napadeném rozhodnutí žalované je uvedeno, že přezkumné řízení mělo být zahájeno v souladu s Vyhláškou nadřízeným dne 21. 9. 2017. V rámci prvostupňového správního rozhodnutí je dále uvedeno, že návrh na provedení přezkumného řízení měl být dán od primáře psychiatrického oddělení Vojenské nemocnice Brno a MUDr. C. V prvostupňovém správním spise je dále obsažena lékařská zpráva MUDr. C. z data 25. 9. 2017 a shora již citovaná listina nadepsaná jako „Charakteristika vojáka pro přezkum“ ze dne 25. 9. 2017. Dne 25. 10. 2017 podepsal žalobce listinu nazvanou jako Poučení o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí o zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě, přičemž se mělo jednat o Osvědčení o nemoci č. 89/2017 a o výsledky lékařské prohlídky v počtu 9 listů. V této listině je dále uvedeno, že žalobce byl s těmito podklady seznámen a nemá proti nim žádné námitky (pozn. soud v rámci prvostupňové správní dokumentace se nachází vyjma Osvědčení o nemoci 6 listů – 7 stran lékařských zpráv, dále 2 listy tzv. „Charakteristiky vojáka pro přezkum“, dále již citované poučení o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, samotné prvostupňové správní rozhodnutí, vč. osvědčení o nemoci).
36. V rámci odvolací správní dokumentace se nachází odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí, v jehož rámci žalobce namítal, že přezkumné komisi byla známa skutečnost, že žalobce trpí smíšenou poruchou osobnosti, ta však nijak neovlivňovala jeho schopnost k vojenské činné službě; žalobci byla ukládána omezení v souvislosti s hypertenzním onemocněním. Žalobce namítal, že mu nebyl nijak znám účel přezkumu jeho zdravotního stavu, nebyl informován o tom, že je přezkoumávána jeho zdravotní způsobilost, neboť očekával s ohledem na rozhodnutí z r. 2016 další posuzování jeho zdravotního stavu až v době před uplynutím 36měsíční lhůty. Žalobci nebyl poskytnut posudek o jeho zdravotní způsobilosti, nebylo mu umožněno nahlédnout do jeho zdravotní dokumentace a nebylo mu umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí seznámil s jeho podklady. Žalobce také namítal, že nemá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a dále namítal, že z lékařské zprávy – nález ze dne 27. 10. 2017 MUDr. T. z Vojenské nemocnice Brno vyplývá, že důvod k dalšímu pravidelnému docházení do psychiatrické ambulance nebyl shledán, přičemž žalobce byl předán do další péče posádkové ošetrovny Vyškov. Žalobce k odvolání rovněž uvedenou lékařskou zprávu – nález doložil. Žalobce dále v odvolání namítal, že posuzování zdravotního stavu bylo vedeno tendenčně a neobjektivně, s předem daným výsledkem, tak aby mohl být následně propuštěn ze služebního poměru. Žalobce dále namítal nedostatečnost odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, kde nejsou uvedeny relevantní a konkrétní závěry, na které by žalobce mohl reagovat, následně je vyvrátit nebo se proti nim jinak bránit.
37. Soud dále uvádí právní úpravu, podle níž bylo ve věci posudkovými orgány rozhodováno a podle níž je třeba napadené rozhodnutí podrobit soudnímu přezkumu.
38. Podle ust. § 29 odst. 1 branného zákona platí, že při přezkumném řízení se posuzuje schopnost vojáka vykonávat vojenskou činnou službu na základě závažných změn jeho

zdravotního stavu. Zdravotní způsobilost se posuzuje při lékařské prohlídce podle potřeby doplněné o odborná vyšetření.

39. Podle ust. § 29 odst. 2 citovaného zákona platí, že k provádění přezkumného řízení se zřizují tříčlenné přezkumné komise složené z vojenských lékařů. Členy přezkumných komisí jmenuje ministerstvo. Názvy, sídla, personální působnost a územní obvody přezkumných komisí jsou stanoveny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.
40. Podle ust. § 29 odst. 3 citovaného zákona platí, že k přezkumnému řízení povolává vojáka v záloze krajské vojenské velitelství povolávacím rozkazem. Vojáka v činné službě k přezkumnému řízení povolává služební orgán. Voják je povinen se k přezkumnému řízení dostavit a prokázat svoji totožnost občanským průkazem nebo cestovním dokladem.
41. Podle ust. § 29 odst. 5 citovaného zákona platí, že podle výsledků lékařské prohlídky přezkumná komise stanoví stupeň zdravotní způsobilosti a rozhodne o schopnosti nebo o neschopnosti vojáka vykonávat vojenskou činnou službu.
42. Podle ust. § 29 odst. 6 citovaného zákona platí, že ministerstvo stanoví vyhláškou způsob posuzování zdravotní způsobilosti vojáků k vojenské činné službě při přezkumném řízení, náležitosti a obsah lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, stupně zdravotní způsobilosti a základní dokumentaci pro přezkumné řízení.
43. Podle ust. § 30 odst. 1 citovaného zákona platí, že k rozhodování o odvolání proti přezkumnému rozhodnutí se u ministerstva zřizuje tříčlenná vyšší přezkumná komise, jejíž složení stanoví ministr obrany z vojenských lékařů.
44. Podle ust. § 1 odst. 1 písm. a) Vyhlášky platí, že posuzování zdravotní způsobilosti k výkonu vojenské činné služby se provádí při lékařské prohlídce v rámci odvodního nebo přezkumného řízení, není-li dále stanoveno jinak.
45. Podle ust. § 1 odst. 3 Vyhlášky platí, že v průběhu lékařské prohlídky zjistí lékař obvodní komise, lékař přezkumné komise nebo vojenský lékař (dále jen „posuzující lékař“) zdravotní stav posuzované osoby a učiní závěr, na jehož základě vojenský poskytovatel nebo jiný k tomu oprávněný poskytovatel zdravotních služeb vydá lékařský posudek o schopnosti nebo neschopnosti posuzované osoby vykonávat vojenskou činnou službu, ve kterém současně stanoví stupeň zdravotní způsobilosti posuzované osoby, popř. omezení a úlevy pro výkon služby na služebním místě.
46. Podle ust. § 2 odst. 1 Vyhlášky platí, že stupně zdravotní způsobilosti jsou stanovovány pro potřeby zdravotní klasifikace, a to podle zjištěné míry schopnosti posuzované osoby k výkonu vojenské činné služby. Stupně zdravotní způsobilosti se vyznačují klasifikační značkou A, BI, BII, BIII, C nebo D přiřazenou k nemoci nebo vadě podle seznamů nemocí a vad stanoveného v příloze č. 1 k této Vyhlášce. Podle ust. § 2 odst. 2 Vyhlášky platí, že stupně zdravotní způsobilosti se s přihlédnutím k požadavkům na schopnost vykonávat vojenskou činnou službu vyjadřují slovy: a) „Schopen (značka A)“ pro první stupeň, b) „Schopen s výhradou (značka B)“ pro druhý stupeň, c) „Schopen s omezením (značka C)“ pro třetí stupeň, d) „Neschopen (značka D)“ pro čtvrtý stupeň.
47. Podle ust. § 2 odst. 5 Vyhlášky platí, že třetí stupeň zdravotní způsobilosti lze stanovit uchazeči nebo vojákovi z povolání, pokud jejich zdravotní způsobilost dovoluje vykonávat vojenskou činnou službu u všech druhů vojsk a služeb, ale omezuje zařazení na některá služební místa podle příloh č. 1 a 2 k této vyhlášce a vyžaduje a) občasné

poskytování krátkodobých úlev v plnění služebních povinností podle konkrétních podmínek výkonu služby, a to nejdéle na dobu tří měsíců, nebo b) poskytování dlouhodobých úlev v plnění služebních povinností podle podmínek výkonu služby v příslušném služebním zařazení posuzovaného vojáka z povolání, a to nejdéle na dobu 6 měsíců.

48. Podle ust. § 2 odst. 6 Vyhlášky platí, že čtvrtý stupeň zdravotní způsobilosti lze stanovit občanovi při odvodním řízení, vojákovi při přezkumném řízení, uchazeči, občanovi, který požádal o zařazení do aktivní zálohy nebo o účast na vojenském cvičení, anebo vojákovi, jejichž a) nemoc nebo vada je tímto stupněm klasifikována v příloze č. 1 k této Vyhlášce, nebo b) aktuální zdravotní stav nedovoluje vykonávat vojenskou činnou službu déle než 12 měsíců.
49. Podle ust. § 3 Vyhlášky platí, že třetí stupeň zdravotní způsobilosti „Schopen s omezením (značka C)“ lze stanovit pouze na dobu určitou, a to v rozmezí od 12 – 60 měsíců s přihlédnutím k předpokládanému vývoji zdravotního stavu vojáka z povolání ovlivňujícího snížení míry jeho zdravotní způsobilosti k výkonu vojenské činné služby.
50. Podle ust. § 4 odst. 1 Vyhlášky pro posouzení zdravotní způsobilosti posuzované osoby je lékařská prohlídka cíleně zaměřena zejména na zjištění nemocí, vad a stavů vylučujících nebo omezujících stanovení stupně zdravotní způsobilosti, který umožňuje rozhodnout o schopnosti posuzované osoby vykonávat vojenskou činnou službu. Seznam nemocí, vad a stavů podle věty první je stanoven v přílohách č. 1 a 2 k této Vyhlášce.
51. Podle ust. § 4 odst. 3 Vyhlášky platí, že zdravotní způsobilosti posuzované osoby k výkonu vojenské činné služby ve vztahu ke schopnosti plnit úkoly v příslušném služebním zařazení je v posudkovém závěru vyjádřena slovy: „zdravotně způsobilá k výkonu předpokládaného služebního zařazení“, b) „zdravotně způsobilá k výkonu předpokládaného služebního zařazení jen za určitých podmínek“; společně s uvedeným výrokem vojenský poskytovatel v posudku o zdravotní způsobilosti stanoví specifické podmínky, za kterých je posuzovaná osoba zdravotně způsobilá k výkonu vojenské činné služby v předpokládaném služebním zařazení, nebo c) „zdravotně nezpůsobilá k výkonu předpokládaného služebního zařazení“.
52. Podle ust. § 7 odst. 1 Vyhlášky platí, že lékařská prohlídka prováděná za účelem posouzení zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě obsahuje mj. ověření a doplnění údajů z rodinné, osobní a pracovní anamnézy.
53. Podle ust. § 7 odst. 2 Vyhlášky platí, že lékařská prohlídka prováděná za účelem posouzení zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě posuzované osoby, a) která podle osobní a pracovní anamnézy, lékařských zpráv nebo podle zdravotnické dokumentace vykazuje znaky zhoršené sociální adaptace nebo společensky škodlivého jednání, nebo b) které byla poskytována zdravotní péče v oboru psychiatrie formou lůžkové nebo ambulantní péče pro duševní poruchy, anebo poruchy chování vedoucí zejména k patologickým závislostem, obsahuje kromě vyšetření podle odst. 1 také odborné psychiatrické vyšetření.
54. Podle ust. § 20 odst. 1 Vyhlášky platí, že lékařský posudek o zdravotní způsobilosti obsahuje: a) identifikační údaje, b) pořadové číslo nebo jiné evidenční označení lékařského posudku o zdravotní způsobilosti použité v rámci evidence vedené vojenským poskytovatelem, c) údaj o účelu vydání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, d) výrok o posudkovém závěru a vyznačení určené zdravotní klasifikace; v případě vojáka

z povolání, jehož zdravotní způsobilost byla klasifikována třetím stupněm zdravotní způsobilosti „Schopen s omezením (značka C)“, obsahuje lékařský posudek také popis úpravy podmínek pro plnění služebních úkolů vojáka na služebním místě podle přílohy č. 3 k této Vyhlášce, stanovený rozsah tělesné přípravy a stanovené formy přezkoušení fyzické zdatnosti vojáka, e) slovní vyjádření ke zdravotní způsobilosti posuzované osoby vykonávat vojenskou činnou službu, popř. plnit úkoly v příslušném služebním zařazení, f) poučení o možnosti podat návrh na přezkoumání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, g) datum vydání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, h) vyznačení doby platnosti lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, pokud je třeba na základě zdravotní způsobilosti omezit jeho platnost.

55. Podle ust. § 21 Vyhlášky platí, že lékařský posudek o zdravotní způsobilosti je součástí odvodního protokolu při odvodním řízení nebo při přezkumném řízení s vojákem v činné službě.
56. Podle ust. § 22 odst. 1 Vyhlášky platí, že na posuzování zdravotní způsobilosti vojáků k vojenské činné službě v přezkumném řízení se použijí obecné postupy posuzování zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě stanovené podle § 4.
57. Podle ust. § 22 odst. 2 Vyhlášky platí, že přezkumná komise pro stanovení stupně zdravotní způsobilosti a rozhodování o schopnosti nebo o neschopnosti vojáka vykonávat vojenskou činnou službu vychází z lékařské zprávy doručené vojenským poskytovatelem posuzovaného lékaře předsedovi přezkumné komise, zejména pak z jeho posudkového závěru a návrhu posuzujícího lékaře na stanovení nové zdravotní klasifikace.
58. Podle ust. § 23 odst. 1 Vyhlášky platí, že základní dokumentaci pro posouzení zdravotní způsobilosti k výkonu vojenské činné služby v přezkumném řízení tvoří veškeré dokumenty využitě nebo vytvořené podle § 4 a 7, lékařská zpráva vojenského poskytovatele zpracovaná pro účely přezkumného řízení a zdravotnická dokumentace vedená v souvislosti se skutečnostmi, na základě kterých je přezkumné řízení zahájeno, kterými jsou: a) změny zdravotní způsobilosti vojáka, pokud změny zdravotního stavu zjištěné při lékařské prohlídce po ukončeném léčení nebo po vyčerpání léčebných možností neodpovídají stanovené zdravotní způsobilosti, doba trvání neschopnosti k vojenské činné službě pro nemoc nebo úraz delší než 8 týdnů v době základního vojenského výcviku, jedná-li se o vojáka z povolání po jeho povolání do služebního poměru, c) doba trvání dočasné neschopnosti k vojenské činné službě pro nemoc nebo úraz delší než 6 měsíců, pokud není předpoklad ukončení této neschopnosti v průběhu podpůrčí doby, jedná-li se o vojáka z povolání, g) stanovení provedení nového přezkumného řízení přezkumnou komisí při předchozím přezkumném řízení.
59. Podle ust. § 23 odst. 2 Vyhlášky platí, že součástí lékařské zprávy podle odst. 1 jsou údaje z rodinné, osobní a pracovní anamnézy posuzované osoby, návrh na stanovení nové zdravotní klasifikace a všechny známé okolnosti, které vedou k přezkumnému řízení, vč. uvedení skutečností, které vedou k zahájení přezkumného řízení.
60. Podle ust. § 26 Vyhlášky platí, že tato Vyhláška nabyla účinnosti dnem 4. 11. 2016.
61. V rámci přílohy č. 2 Vyhlášky – „Seznam nemocí, vad a stavů pro posuzování zdravotní způsobilosti k výkonu vojenské činné služby“ je mj. uvedena značka nemoci F61 s popisem Smíšené a jiné poruchy osobnosti.

62. Z citovaných ustanovení branného zákona vyplývá, že při přezkumném řízení se posuzuje schopnost vojáka vykonávat vojenskou činnou službu na základě závažných změn jeho zdravotního stavu. Zdravotní způsobilost se přitom posuzuje v rámci lékařské prohlídky podle potřeby doplněné o odborná vyšetření. Dále z citovaného zákona také vyplývá, že vojáka v činné službě k přezkumnému řízení povolává služební orgán. Přezkumná komise poté podle výsledků lékařské prohlídky stanoví stupeň zdravotní způsobilosti a rozhodne o schopnosti nebo o neschopnosti vojáka vykonávat vojenskou činnou službu. Pokud jde o způsob posuzování zdravotní způsobilosti vojáků k vojenské činné službě při přezkumném řízení, o náležitosti a obsah lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, o stupně zdravotní způsobilosti a základní dokumentaci pro přezkumné řízení je toto stanoveno vyhláškou Ministerstva obrany. V případě přezkumného řízení proběhlého s žalobcem v r. 2016 se jednalo o Vyhlášku 2005.
63. Rozhodnutí vydané v přezkumném řízení v r. 2016 stanovilo schopnost žalobce k vojenské službě značkou C – „Schopen s omezením“, stejně tak tomu bylo v r. 2013, kdy byl žalobce v rámci přezkumného řízení posuzován poprvé. V případě rozhodnutí přezkumné komise v r. 2013 bylo onemocnění smíšená porucha osobnosti F61 klasifikováno značkou C, v r. 2016 pak značkou A. Podle ust. § 2 odst. 2 písm. a) Vyhlášky 2005 platilo, že zdravotní klasifikace „Schopen (značka A)“ se stanoví občanům při odvodním řízení, uchazečům a vojákům při zjištění zdravotního stavu, který dovoluje vykonávat vojenskou činnou službu bez omezení, s výjimkou některých speciálních vojenských odborností, které mají vymezené požadavky na tělesnou výšku a hmotnost, nebo kladou zvýšené nároky na zdravotní stav. Podle ust. § 2 odst. 2 písm. c) citované vyhlášky platilo, že doba, po kterou je tato zdravotní klasifikace stanovena, je dána předpokládaným vývojem zdravotního stavu. Důvod pro klasifikaci žalobce značkou C v rámci rozhodnutí o přezkumném řízení v r. 2016 bylo jiné onemocnění – hypertenzní nemoc prvního stadia dle WHO. Pokud jde o rozhodnutí přezkumné komise Vojenské nemocnice Brno, vydané v rámci přezkumného řízení v r. 2016, upravoval způsob posuzování zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě, náležitosti a obsah lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, stupně zdravotní způsobilosti a základní dokumentaci pro přezkumné řízení Vyhláška 2005. Podle ust. § 9 citované vyhlášky platilo, že při přezkumném řízení se posuzuje zdravotní způsobilost vojáků při zjištění takové změny zdravotního stavu, která podmiňuje změnu jejich zdravotní způsobilosti vykonávat vojenskou činnou službu. Podle ust. § 10 odst. 1 citované vyhlášky platilo, že přezkumné řízení se provádí a) při všech závažných změnách zdravotního stavu a b) vždy, kdy přezkumná komise při předchozím přezkumném řízení stanovila provést nové přezkumné řízení.
64. Z ust. § 29 odst. 1 branného zákona vyplývá možnost provést přezkumné řízení na základě závažných změn zdravotního stavu vojáka. Soud souhlasí s názorem žalované, že přezkumné řízení je možno provést kdykoliv dojde k naplnění předpokladu uvedeného v posledně citovaném ust. § 29 odst. 1 branného zákona. Rozhodnutí přezkumné komise z r. 2016 proto nelze považovat jako doklad o schopnosti žalobce k vojenské činné službě planý na dobu 36 měsíců ode dne vydání tohoto rozhodnutí.
65. Jinou věcí však je posouzení toho, zda byly v případě přezkumného řízení dodrženy požadavky vyplývající z branného zákona a Vyhlášky. Na rozdíl od Vyhlášky 2005 není již ve Vyhlášce explicitně stanoveno např. to, kdy se přezkumné řízení provádí, kdo přezkumné řízení zahajuje, není stanoveno zveřejnění zahájení přezkumného řízení v rozkazu velitele posuzovaného vojáka a není ani stanoveno, do kdy nejpozději má

přezkumná komise vydat rozhodnutí. V době, kdy probíhalo přezkumné řízení v r. 2017, již neplatilo odkazující ust. § 38 branného zákona, podle něhož platilo, že pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak, použije se na řízení podle tohoto zákona správní řád. Uvedený princip však vychází ze samotného správního řádu, podle něhož platí, že správní řád upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávních celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy; správní řád nebo jeho jednotlivá ustanovení se použít, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup (viz ust. § 1 odst. 1 a 2 správního řádu). Při řešení otázek upravených zvláštním zákonem se musí na místo ustanovení správního řádu aplikovat ustanovení zvláštního zákona, neboť tato ustanovení mají přednost před právní úpravou správního řádu. Správní řád má charakter obecného právního předpisu o správním řízení a zvláštní zákon má charakter předpisu speciálního upravujícího procesní odchylky. Při aplikaci má přednost speciální právní úprava před obecnou, obecnou právní úpravu je však třeba subsidiárně použít pro řešení otázek, které speciální právní úprava neupravuje.

66. Z ust. § 29 branného zákona vyplývá, že příslušným orgánem k provedení přezkumného řízení v případě žalobce byla tříčlenná přezkumná komise složená z vojenských lékařů; konkrétně se jednalo o přezkumnou komisi Vojenské nemocnice Brno.
67. V rámci žalobního návrhu žalobce uplatnil řadu námitek ohledně vad procesního charakteru, jak je uvedeno v části odůvodnění tohoto rozsudku pojednávajícího o obsahu žaloby a doplňujícího procesního podání žalobce. Soud nyní shrne jím zjištěné vady, které jej vedly ke konstatování nutnosti zrušit napadené rozhodnutí žalované z důvodů vad řízení postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. Na uvedené vady poukazoval žalobce v rámci žaloby a jejího doplnění a na některé z nich poukazoval již v rámci odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí, které bylo rovněž shora rekapitulováno.
68. Pokud jde o řízení před prvostupňovým správním orgánem, tedy před přezkumnou komisí u Vojenské nemocnice Brno, není ze správní dokumentace dohledatelný doklad, kdo, kdy a jakým způsobem zahájil přezkumné řízení a zda a kdy byl žalobce se zahájením řízení a jakým způsobem seznámen. V rámci osvědčení o nemoci č. 89/2017 je uvedeno, že přezkumné řízení bylo zahájeno dne 21. 9. 2017. Doporučení zahájit přezkumné řízení bylo vysloveno MUDr. Z. K. ve zprávě Vojenské nemocnice Brno, psychiatrické oddělení ze dne 19. 9. 2017 a ve zprávě ošetřujícímu lékaři ze dne 20. 9. 2017 je konstatováno, že za hospitalizace žalobce byl podán návrh na zahájení přezkumného řízení se změnou zdravotní klasifikace. V lékařské zprávě – nálezů MUDr. C. ze dne 25. 9. 2017 je konstatováno, že dne 21. 9. 2017 bylo zahájeno přezkumné řízení ke změně zdravotní klasifikace. V rámci prvostupňového správního rozhodnutí je uvedeno, že přezkumné řízení ke změně stávajícího stupně zdravotní způsobilosti žalobce bylo provedeno na návrh primáře psychiatrického oddělení Vojenské nemocnice Brno a registrujícího praktického lékaře Centra zdravotních služeb Vyškov. V žalobou napadeném rozhodnutí žalované je pak uvedeno, že v souladu s Vyhláškou bylo zahájeno přezkumné řízení nadřízeným žalobce dne 21. 9. 2017. U tohoto přezkumného řízení již neplatilo ust. § 10 odst. 2 Vyhlášky 2005, podle níž přezkumné řízení zahajuje za přezkumnou komisi u Vojenské nemocnice její předseda s vojáky v činné službě na návrh ošetřujícího lékaře posádkové ošetrovny nebo primáře odborného oddělení Vojenské nemocnice. Neplatilo ani ust. § 10 odst. 3 Vyhlášky 2005, podle něhož velitel posuzovaného vojáka v činné službě zveřejní ve svém rozkazu zahájení přezkumného řízení a zabezpečí odeslání tohoto vojáka k provedení přezkumného řízení ve stanoveném termínu.

69. Jelikož problematika zahájení řízení nebyla v rozhodné době upravena branným zákonem, ani Vyhláškou, bylo nutno se řídit ust. § 46 správního řádu, podle něhož platí, že řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Oznámení o zahájení řízení může být spojeno s jiným úkonem v řízení. Podle ust. § 47 odst. 1 správního řádu platí, že o zahájení řízení je správní orgán povinen uvědomit bez zbytečného odkladu všechny jemu známé účastníky.
70. Žalobce v rámci žalobního návrhu namítal, že předmětné řízení nebylo řádně zahájeno, protože se v jeho rámci nemohl řádně bránit, nebylo mu známo, z jakého důvodu řízení probíhá. Z obsahu správní dokumentace nevyplývá doklad, který by prokazoval řádný způsob zahájení přezkumného řízení a jeho oznámení žalobci. Soud tedy souhlasí s uvedenou žalobní námitkou. Konstatování žalovaného v jeho žalobou napadeném rozhodnutí, že v souladu s Vyhláškou zahájil nadřízený s žalobcem dne 21. 9. 2017 přezkumné řízení, nemá ve správním spise oporu. Ve Vyhlášce není upraveno, že přezkumné řízení zahajuje nadřízený posuzovaného vojáka a ve správním spise není doklad jednoznačně prokazující řádné zahájení předmětného řízení a jeho oznámení žalobci. S listinami, které hovoří o tom, že přezkumné řízení mělo být zahájeno dne 21. 9. 2017 (např. osvědčení o nemoci) se žalobce seznámil až v den vydání prvostupňového správního rozhodnutí (viz Poučení a seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 25. 10. 2017). Žalobci je rovněž třeba dát za pravdu v tom, že ze správní dokumentace vyplývá, že žalobce byl informován prokazatelně o tom, že probíhá přezkumné řízení a z jakého důvodu až v den vydání prvostupňového správního rozhodnutí (rovněž viz Poučení a seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 25. 10. 2017). Dlužno podotknout, že v té době již uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 71 odst. 1, případ. odst. 3 správního řádu. (dříve bylo Vyhláškou 2005 stanoveno, že přezkumná komise vydá rozhodnutí nejpozději do 30 dnů ode dne zahájení přezkumného řízení).
71. Žalobce dále rozporoval, že byla zpracována tzv. Charakteristika vojáka pro přezkum, která nesprávně popisuje skutkový stav věci a navíc tato listina byla vyhotovena nikoliv přímým nadřízeným žalobce, jak tomu bylo v případě obdobných listin v rámci přezkumných řízení v r. 2013 a 2016. K této námitce soud uvádí, že dříve předpisem požadovaná citovaná listina (viz ust. § 10 odst. 3 Vyhlášky 2005) již neměla být ve smyslu Vyhlášky zpracována. Podle ust. § 23 odst. 1 Vyhlášky platí, že základní dokumentaci pro posouzení zdravotní způsobilosti k výkonu vojenské činné služby v přezkumném řízení tvoří veškeré dokumenty využitě nebo vytvořené podle § 4 a 7, lékařská zpráva vojenského poskytovatele zpracovaná pro účely přezkumného řízení a zdravotnická dokumentace vedená v souvislosti se skutečnostmi, na základě kterých je přezkumné řízení zahájeno. Uvedenou Charakteristiku vojáka pro přezkum nelze nalézt ani v odkazovaných ust. § 4 a 7 Vyhlášky, ani v jiných částech tohoto předpisu. Její využití by snad bylo možné dovodit z ust. § 23 odst. 2 této Vyhlášky, kde je stanoveno, že součástí lékařské zprávy podle odst. 1 jsou údaje z rodinné, osobní a pracovní anamnézy posuzované osoby, návrh na stanovení nové zdravotní klasifikace a všechny známé okolnosti, které vedou k přezkumnému řízení, vč. uvedení skutečností, které vedou k zahájení přezkumného řízení. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované vyplývá,

že uvedená listina byla využita v rámci rozhodování jak přezkumné komise Vojenské nemocnice Brno, tak v případě rozhodování žalované. V takovém případě však je především vadou, že se s ní žalobce nemohl seznámit ani v rámci poučení a seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, které proběhlo v den vydání prvostupňového správního rozhodnutí, neboť podle obsahu listiny Poučení a seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí byl žalobce seznámen pouze z osvědčení o nemoci č. 89/2017 a s výsledky lékařské prohlídky v počtu listů 9. Žalobce tak nebyl prokazatelně seznámen do doby vydání prvostupňového správního rozhodnutí s uvedenou listinou a nemohl se tedy proti jejímu obsahu ani řádně bránit. Z obsahu listiny nadepsané jako Poučení a seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 25. 10. 2017 navíc ani nevyplývá, že by žalobce byl seznámen s žádostí o provedení posouzení zdravotního stavu sepsanou plk. K. dne 23. 8. 2017 (tato listina je založena až v rámci odvolací správní dokumentace). V rámci řízení před přezkumnou komisí Vojenské nemocnice Brno tak žalobce nebyl prokazatelně seznámen ani s obsahem jemu vytýkaného „nestandardního“ chování a s „nestabilními duševními projevy“.

72. Žalobce dále namítal, že nebyl ani seznámen s členy komise žalované. Z obsahu odvolacího správního spisu vyplývá, že se v něm v rozporu s ust. § 15 odst. 4 správního řádu nenachází záznam o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou.
73. V rámci odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí žalobce poukazoval na nesprávnost, resp. nezákonnost rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení s poukazem na lékařskou zprávu – nález MUDr. P. T. z psychiatrické ambulance Vojenské nemocnice Brno ze dne 27. 10. 2017 (pozn. soudu sepsané 2 dny po vydání prvostupňového správního rozhodnutí), v níž je jako závěr uvedeno, že důvod k pravidelnému dalšímu dochází do psychiatrické ambulance nebyl shledán, žalobce byl předán do další péče posádkové ošetrovny Vyškov. Uvedenou lékařskou zprávu – nález žalobce připojil ke svému odvolání. Ačkoliv je v žalobou napadeném rozhodnutí žalované konstatováno, že vyšší přezkumná komise u Ministerstva obrany vzala v úvahu připomínky v odvolání a vyjádřila se k nim, nebylo na uvedenou argumentaci a poukazovaný důkaz ze strany žalované jakkoliv reagováno, a to v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož mj. platí, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Z ust. § 89 odst. 2 správního řádu dále vyplývá, že odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.
74. Tyto vady v postupu správních orgánů obou stupňů dosahují ve svém souhrnu takového stupně, že nelze z hlediska přezkumu zákonnosti uvedený postup správních orgánů akceptovat jako takový, který by vedl k přijetí zákonného rozhodnutí. Nutno zdůraznit, že v nyní projednávané věci šlo o rozhodnutí s podstatnými následky pro žalobce, které měly s ohledem na shora již citované ust. § 18 písm. h) zákona o vojácích z povolání za následek zánik služebního poměru žalobce jakožto vojáka z povolání. V dané věci zjištěná procesní pochybení svou intenzitou porušují obecné zásady správního řízení podle § 4 odst. 3 a 4 správního řádu, jenž na správní orgány kladou povinnost s dostatečným předstihem uvědomit dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich

práv a neohrozí-li to účel úkonu. Tato pochybení znemožnila žalobci realizaci jeho práv. Zároveň došlo ke kumulaci několika procesních pochybení, jak v rámci řízení před prvostupňovým správním orgánem, tak v rámci řízení před žalovanou (obdobně viz žalobcem poukazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013 – 35). Soud tedy souhlasí s námitkou, že v dané věci s ohledem na žalobcem poukazované vady řízení je třeba učinit závěr o tom, že tyto vady mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé a soud dal rovněž žalobci za pravdu ohledně jím tvrzené nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí.

75. Pokud jde o zbývající žalobcem uplatněné žalobní námitky, k těm uvádí soud následující. Skutečnost, že přezkumné komisi bylo onemocnění žalobce dlouhodobě známo, neznamená bez dalšího, že by mělo dojít k vadnému posouzení aktuálního zdravotního stavu žalobce. K námitce týkající se tvrzení, že listinu „charakteristika pro přezkumné řízení“ nezpracovával přímý nadřízený žalobce, jak tomu bylo v r. 2013 a 2016, pak sama tato skutečnost nemůže zakládat nezákonnost rozhodnutí, nicméně v souhrnu s ostatními zjištěnými procesními vadami je legitimní požadovat zdůvodnění, proč bylo v nyní projednávaném případě postupováno jinak, než v rámci předchozích posuzování žalobce v r. 2013 a 2016. K námitce žalobce týkající se tvrzení, že řízení bylo vedeno tendenčně, krajský soud poznamenává, že s ohledem na zjištěné procesní vady nelze takového tvrzení označit pouze jako spekulativní. K námitce chybějícího řádného odůvodnění napadených rozhodnutí soud vyjma shora konstatovaného poznamenává, že jelikož žalobce podle obsahu správního spisu nemohl řádnou obranu proti zjištěním použít dříve než až v den vydání prvostupňového správního rozhodnutí, je nutno konstatovat, že žalobci nebyl dostatečně poskytnut čas např. v rámci jeho vyšetření či v době před ním, po zahájení řízení, aby se s potřebnými skutečnostmi a s obsahem správního spisu mohl seznámit. K námitce žalobce, že nemá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a že tento jeho zdravotní stav nevyžaduje režimová opatření, soud poukazuje na skutečnost, že v r. 2016 došlo k prokazatelnému zlepšení zdravotního stavu žalobce, což vyplývá z rozhodnutí vydaného v rámci přezkumného řízení v r. 2016 a pokud jde o žalovanou tvrzený nepříznivý zdravotní stav žalobce v r. 2017, je třeba poukázat na zjištěné procesní chyby v rámci přezkumného řízení. K námitce žalobce týkající se toho, že klíčové posouzení zdravotního stavu a psychického stavu žalobce prováděly pouze lékařky – ženy, soud uvádí, že tuto skutečnost samu o sobě nelze označit jako takovou, která by měla vliv na zákonnost napadených rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

76. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah shledal žalobu důvodnou, a proto postupem podle § 76 odst. 1 ve spojení s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil. Ve smyslu ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. krajský soud dále vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž je vázána právním názorem vysloveným krajským soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
77. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení v celkové výši 10 200 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu JUDr. Jana

Bureše, Ph.D., advokáta za zastupování žalobce v řízení před krajským soudem, a to za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu ve věci samé – podání žaloby a podání repliky) podle § 7, 9 odst. 4 písm. d) a § 11 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 9 300 Kč; a dále o náhradu hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 x 300 Kč). Ke splnění uvedené povinnosti byla žalované stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. 5. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu